

Kristuksen tienraivaajat

3. adventtisunnuntai Joh. 1: 19–27

Millaista mainoskampanjaa Johannes käytti suosionsa takaamiseksi? Vähän aikaa sitten olleista USA:n presidentinvaaleista tiedämme, miten tarkkaan ja isolla rahalla kandidaattien julkisuuskuvaa oli luotu. Kirkossakin satsataan paljon mainontaan ja näkymiseen, mikä sinänsä on aivan tarpeen. Kynttiläähän ei ole tarkoitettu vakan alla pidettäväksi.

Näiden mainoskampanjoiden rinnalla Johanneksen PR-toiminta vaikuttaa kaikkea muuta kuin luokseen kutsuvalta ja harkitulta. Johannes ei ollut helposti saavutettavissa vaan majaili erämaassa. Ulkoasu ei ollut mitenkään huoliteltu. Silti suuret joukot tulivat hänen luokseen kuulemaan häntä. Pitkään aikaan ei Israelin kansalla ollut ollut profeettaa ja nyt huhu suuresta profeetasta oli levinnyt tehokkaasti. Kansa eli odotuksen vallassa.

Johanneksen sanoma oli niin kaukana kuin olla voi oman aikamme oman sisäisen minän kuunteluun ja toteuttamiseen kannustavista guruista. Hän sanoi kuulijoitaan käärmeen sikiöiksi, julisti tulevaa tuomiota ja vaati Jumalan seuraamisen näkymistä teoissa. *“Tehkää hedelmiä, joissa kääntymyksenne näkyy!”*. Hän julisti parannusta ja kääntymyksen tekoa.

Ihmiset tulivat kosketuiksi ja kysyivät, mitä heidän tulee tehdä? Johannes vastasi, miten katse tulee suunnata lähimmäiseen, pois omasta minästä ja ajatella toisen parasta. Iloa ei voi löytää siitä, että on käpertynyy omaan itseensä vaan siitä, että suuntautuu toisiin ihmisiin. *"Jolla on kaksi paitaa, antakoon toisen sille, jolla ei ole yhtään. Jolla on ruokaa, tehkään samoin."*

Johannes Kastaja valmisti tietä Jeesukselle parannussaarnallaan. Hän ei horjunut ihmissuosion tuulten ja erilaisten trendien mukaan. Hänen yksinkertainen saarnansa raivasi tietä Jeesuksen julistamalle evankeliumille, ilosanomalle. Johanneksen julistus sai ihmiset huomaamaan heidän oman tilanteensa. Se riisui ihmiset luuloista, että Jumalan edessä pärjäisi omillaan, se riisui synnittömyyden harhoista ja sai janoamaan armahdusta ja anteeksiantoa.

Johannes sanoi olevansa toteuttamassa sitä, mitä Jesajan kirjassa sanotaan:

Ääni huutaa autiomaassa:

"Raivatkaa Herralle tie,

tasoittakaa hänelle polut!

Kaikki rotkot täytettäköön,

kaikki vuoret ja kukkulat alennettakoon,

tulkoot mutkat suoriksi,

louhikot tasaisiksi teiksi!

Kaikki saavat nähdä Jumalan pelastustyön."

Johannes oli tienraivaaja Herran tulemiselle. Jos mietimme, mitä uuden tien tekemistä käytännössä on, saamme siitä mielenkiintoisen näkökulman siihen, mitä on tien raivaaminen Herralle omaan sydämeen.

Tien raivaaminen alkaa tielinjan suunnittelulla ja mittaamisella. Tätä voisi verrata oman elämänsä läpikäymiseen ja tutkimiseen. Mittaamisen jälkeen on edessä metsän kaataminen tielinjalta, mitä voisi verrata parannuksen tekoon näkyvässä olevista synneistään. Kuten

Psalmissa 139: 23-24 sanotaan:

Tutki minut, Jumala,

katso sydämeeni.

Koettele minua,

katso ajatuksiini.

Katso, olenko vieraalla, väärällä tiellä, ja ohjaa minut ikiaikojen tielle.

Rotkot ja kuopat täytyy täyttää tietä tehtäessä ja tätä voisi verrata siihen, miten voi antaa Jumalan armon peittää epäonnistumisensa. Tien edestä täytyy myös räjäyttää kalliot, joka voisi tarkoittaa kamppailua helmasyntejä vastaan. Tie tarvitsee myös hyvän pohjan ja päällysteen, jotta se kestää. Tämä pohjustaminen ja päällystäminen voisi tarkoittaa uskonsa ankkuroimista Jumalan Sanaan. Tie tarvitsee myös hoitamista sen lisäksi, että se on hyvin tehty. Tien hoitaminen on uskonelämän neljästä peruspilarista kiinnipitämistä: rukous, Raamatunluku, ehtoollinen ja kristittyjen yhteys, joista kaksi viimeistä konkretisoituu messussa.

Ja näin meillä on tie, josta Jesaja kirjoittaa toisaalla:

Jes 35:

“Ja siellä on oleva valtatie, ja sen nimi on ”pyhä tie”: sitä ei kulje saastainen; se on heitä itseänsä varten. Joka sitä tietä kulkee, ei eksy - eivät hullutkaan. “

Tie Herran luokse ja tie Herran tulla sydämeemme.

Tie Herran luokse on ennen kaikkea Jeesus itse. Hän itse on sanonut olevansa tie: *“Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani.”*

Meitä tarvitaan myös toisenlaisiksi tienraivaajiksi. Sellaisiksi, jotka ovat tasoittamassa tietä Herralle toisten sydämiin. Tässä me tarvitsemme toistemme apua, jotta voisimme rakentaa siltoja ihmisten välillä, tasoittaa pettymysten kuoppia ja räjäyttää ennakkoluulojen ja epäuskon kallioita. Jeesus on tie Taivaaseen, mutta me voimme olla mukana raivaamassa liittymäteitä tälle valtatielle. Tätä tienraivaustyötä on lähellä ja kaukana.

Adventtiaikana on meneillään perinteinen lähetystyön keräys, johon osallistumalla voimme olla mukana tienraivaustyössä ympäri maailmaa..

Myös lähellä tarvitaan tietäsoitusta ja suoristusta: Kirkon tutkimuskeskuksen nelivuotiskertomuksessa on mitattu suomalaisten uskoa Jumalaan: Viime vuonna 37 prosenttia ilmoitti uskovansa kristinuskon opettamaan Jumalaan. Loput joko uskoivat Jumalaan, mutta eri tavalla kuin kirkko opettaa tai eivät tiedä, uskovatko vai ei tai eivät usko ollenkaan. Tutkimuksen mukaan myös usko kristinuskon perusopetukseen on heikentynyt viimeisten kymmenen vuoden aikana. Tällaisia kyselyssä esillä olleita perusopetuksia oli mm. se, että Jeesus on Jumalan Poika tai Jeesus on noussut kuolleista. 10 prosenttia vähemmän pitää näitä nykyään todennäköisinä kuin kymmenen vuotta sitten.

Tienraivauksen ohella voimme verrata tehtäväämme myös navigaattorin tehtävään. Ystävällisesti mutta selkeästi navigaattori ohjaa oikeaan, ei kuitenkaan pakota. Jos ajat ohi, niin navigaattori ystävällisesti ilmoittaa, mitä pitää tehdä. Navigaattori ei hermostu kuten puoliso vieressä harhaan ajaessasi saattaa tehdä. Navigaattorilla on yhteys ylöspäin. Siihen perustuu se, että pystyy kertomaan tietä. Yhteys ylöspäin on kaiken A ja O. Voimme olla navigaattoreina toisillemme, jotka ystävällisesti ja kärsivällisesti ohjaavat ikuisen elämän tielle.

Johannes sai olla kertomassa, miten Jeesus on Maailman Vapahtaja: "Katsokaa: Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin! Tänään saamme antaa maailman syntien sovittajan tulla sydämeemme valmistamaan sinne joulua, hänen syntymäjuhlaansa. Ehtoollisella saamme vastaanottaa hänet, joka on uhrattu puolestamme viattomana.